BÜLTEN

Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü — *23 Nisan 1979* — *Sayı 9*

1 MAYIS'TA 1 MAYIS ALANIN'DA

Neden İstanbul'da, 1 Mayıs alanında? Merkez Yönetim Kurulumuz son olağanüstü toplantısında bu soruya şöyle yanıt verdi «Türkiye'nin içinde bulunduğu bugünkü ortamda işçi sınıfının ve demokratik güçlerin kazanımlarının korunması; emperyalizme, faşizme, gericiliğe ve azgınlaşan saldırılara karşı emekçi kitlelerin sesinin duyurulması ancak İstanbul'da ve 1 MAYIS ALANI'nda düzenlenecek gösterilerle yerine getirilebilir.»

Merkez Yönetim Kurulumuz bu son derece önemli tespiti ile önümüzdeki görevleri ve çalışmalarımızı hangi alanda ve nasıl yoğunlaştıracağımızı çok net bir biçimde somutlamaktadır.

Pratikte yaşıyarak, özellikle Genel Başkanımızın ağzından sık sık duyarak bir ilkeyi iyice özümsedik, kavradık. «Demokratik hak ve özgürlükler, ancak uğruna baş konularak verilen mücadeleler sonucu elde edilir, kâğıt üzerinde kalmaktan çıkarılıp hayata geçirilir.» Aynı şekilde kazanılmış hakları, ulaşılmış mevzileri korumak, geliştirmek de öyle.

Türkiye'de 1 Mayısların kitlesel bir biçimde kullanılması burjuvaziye rağmen kazanılmış ve titizlikle korunması, sahip çıkılması gereken bir mevzidir. Buna sahip çıkmamak şartlara mahkum olmak demektir. Teslimiyetçiliktir. Veya içinde bulunduğumuz koşulları ileri sürerek bu kitlesel gösteriyi başka il'lere kaydırmaya kalkmak hem teslimiyetçilik hem de bölücülüktür. Bu nedenle 1 Mayıs 1979 tüm demokratik güç ve kuruluşların bir sınav günüdür. Ancak her türlü maceracılıktan, disiplinsizlikten ve kararsızlıktan uzak olunacak bir gündür. Kazanılmış bir hakkı bir kez daha yaşama geçirme ve onu daha da güçlendirme günüdür.

1 Mayıs gösterilerini düzenlemekle geleneksel olarak başta DİSK olmak üzere bağlı sendikalar ve demokratik kitle örgütleri sorumlu ve görevlidirler. Partililer yoğun olarak, çalıştıkları işyerlerinde, sendikalarında ve üyesi oldukları demokratik kitle örgütlerinde 1 Mayıs'ın İstanbul'da ve 1 Mayıs Alanı'nda yapılmasının önemini ve gereğini ısrarla savunan ve üyesi oldukları örgütleri bu yolda davranmaya yönelen çalışmanın içinde olacaklardır.

Partililer bu çalışmalarını, İl örgütünce hazırlanacak ve yaygın olarak dağıtılması planlanan konuya ilişkin bildiriyi dağıtarak güçlendireceklerdir.

1 Mayıs 1979 aynı zamanda Partimizin 4. kuruluş yıldönümüdür. Genel Merkezimiz bu tarihte Marmara ve Trakya Bölge Temsilcilerini Spor ve Sergi Sarayında toplantıya çağırmıştır. Bu toplantıya İl Yönetim Kurulu üyeleri ile İlçe Başkan ve Sekreterleri delege olarak, diğer tüm parti üyeleri çağrılı olarak katılacaklardır. Partililer hem bu tüzük gereği toplantıya eksiksiz katılıp üzerlerine düşen görevleri yerine getirecekler, hem de Genel Merkezimizce çizilecek çerçeve içinde kalacaklara davetiye götürüp onlarında katılmasını sağlıyacaklardır.

1 Mayıs 1979'da görevlerimiz oldukça yoğun ve zor. Ancak bu güne kadar yoğun ve zor olmıyan hiç bir görevimiz olmadı. Böylesi görevleri aşa aşa bu güne geldik. Bu da aşılacak.

1 Mayıs 1979'da, İstanbul'da, «her hal ve şartta görev başında» olunacak.

SELİM MAHMUTOĞLU
İL BAŞKANI

PARTİMİZ ve CHP TABANI

Çağrılı olduğu CHP ilçe kongresinde G. O. Paşa ilçe Örgütümüz bir heyetle katıldı ve mesaj iletti. Divan tarafından kongreye okunan mesaj : Emperyalizme ve faşizme karşı alacağınız demokratça tavrınızı sonuna dek destekliyoruz ve ülkemizin kurtuluşunun, başta- işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkımızın kuracağı, insanın insan tarafından sömürülmediği sosyalist bir Türkiye'de gerçekleşeceği inancıyla kongrenize başarılar dileriz.» sözleri ile son buluyordu. Mesaj, delegelerin büyük çoğunluğunun coşkun alkışlarıyla karşılandı.

Bu olay, CHP tabanının böylesi girişim ve çağrılara karşı olumlu bir duyarlılıkta olduğunu ortaya çıkarıyor ve II. Büyük Kongre kararımız doğrultusundaki bu girişim, CHP'lilerin örgütlü birleşik güce katılması yolunda başarılı ve örnek bir adım oluyor.

KİTLELERİN ÖNÜNDE

Beykoz İlçe Örgütü, bölgedeki faşist terörün sona erdirilmesi, öğrenim kurumlarında güvenlik önlemlerinin alınması, Beykoz Sümerbank fabrikasında yuvalanmış faşistlerin tasfiye edilmesi, mahalledeki MHP ve ÜGD gibi faşist örgütlerin kapatılması için geniş bir imza kampanyası yürüttü. Bu kitlesel çalışma başarıyla sonuçlandı. Kampanya sonunda toplanan imzaların bir sureti, gerekli önlemlerin derhal alınması amacı ile kaymakamlığa iletildi.

Gelecek Sayıda

1 Mayıs ve Partimizin Kuruluş günü nedeniyle bir özel sayı ağırlığında hazırlanan bu BÜLTEN, ister istemez diğer konularda kısıtlamayı zorunlu kıldı. Bu nedenle, Maden - İş 14. ve 25. Bölge Konseylerinin, Oleyis Şube Kongresinin, Çalışma ekiplerinin tek gündem maddesi yapıldığı bölge toplantılarının değerlendirilmesi üzerine olan yazılar gelecek sayıda yer alacak.

PARTİ, YOL GÖSTERİCİDİR

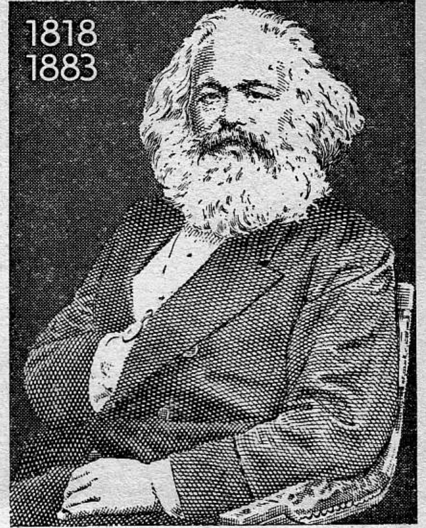
Parti Programımızda «*kitleler en iyi kendi deneyleriyle öğrenirler*» diye bir söz var. Bu, önemli bir sözdür ve kitlelerin Partimizi tanımaları da gene onların yaşadıkları deneyler sonucunda olacaktır. Sübjektif iddialarla sınıf mücadelesinin öncü örgütü olunamayacağına göre (öyle olsaydı, bugün ülkemizde «öncü»den bol bir şey olmazdı), sorun, pratikte kitlelerin güvenini ve desteğini kazanabilme noktasında düğümlenmektedir.

Kitlelere mücadelenin geçerli, somut yollarını gösterebilmek, Partimizin politik becerisinin göstergelerinden biridir. Demokratik özlü her harekete sahip çıkmak, taleplerin savunuculuğunu yapmak ve taleplerin elde edilebilmesi için verilmesi gereken mücadele biçimini kitlelere göstermek Partinin görevidir.

Bakırköy ilçemizin bu yöndeki olumlu bir girişimini geçenlerde yaşadık:

Scrikks kalem fabrikasında toplu sözleşmenin imzalandığı günden itibaren, 4 öncü işçinin işine son verildi. 3'ü *Genç Öncü* üyesi olan 4 işçi o ana dek fabrikada öncülük yapan, somut öneri ve eylemleriyle işçilerin güven ve sempatilerini kazanan işçilerdi. Sarı İdeal - Lastik - İş ve patronun işbirliği yaptıklarını saklamadıkları bu olay işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. Bakırköy İlçesine bağlı çalışma ekibinin dağıttığı bildiri üzerine işçiler, patronun işçileri atmaya devam etmesi halinde yılmayacaklarını, mücadeleye devam edeceklerini belirttiler. Partinin bildirisinde «patron bu hareketiyle, işçilerin yalnız kalacağını ve onları kolay susturabileceğini sanmaktadır. Ancak Scrikks işçileri bu oyunu bozacak güçtedir. İşçilerin gücü birliğinden geçmektedir. Yeter ki, arkadaşlarımıza sahip çıkalım. Susmak, boyun eğmek çözüm değildir. Gün birlik, gün mücadele günüdür.» dendi.

K. Marx

5 MAYIS 1818

KARL MARX'IN DOĞUMU

«Marx ve Engels her zaman, bizim öğretimiz bir doğma değil bir eylem kılavuzudur demişlerdir, ve öyle sanıyorum ki, bizim en çok aklımızda tutmamız gereken şey de budur.»

Lenin

ÜÇ YURTSEVERİN ANISINA 6 MAYIS 1972

İnan, Gezmiş ve Aslan'dan geriye kalan cesaret ve atılganlığı sürdürebilmek bugünün yaşayan devrimcileri için de mümkün. Ama bir tek koşulla: Cesaret ve atılganlık örgütlü mücadele bilinci ile örgüt inancı ile bütünleştirilebilirse. Başka almaşık yok. Pratik, örgüt bilinci ve inancı olmadan cesaret ve atılganlığın da olamayacağını gösteriyor. Onların dramları, örgütsüz cesaret ve atılganlığın mümkün olabildiği bir dönemde yaşamalarından kaynaklanıyor. Bu dönemin aşılmasını da üç yurtseverin anısı için en büyük saygı olarak görmek gerekiyor.

Yaşasalardı, büyük bir olasılıkla bunu onlar da göreceklerdi.

BÜLTEN: Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu'nca yalnız Parti üyeleri için yayınlanır ★ Piyer Loti Cad. 21/3 Çemberlitaş - İstanbul ★ 22 80 29 ★ Sayı 9, 23 Nisan 1979 ★ Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 26 77 33

İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMA GÜNÜ

1 MAYIS'IN ANLAMI

1 Mayıs bugün dünyanın dört bir yanında, hemen hemen bütün ülkelerde ülke şartları ve gösteri biçimi ne olursa olsun kutlanan bir uluslararası dayanışma günüdür. Kapitalizme karşı mücadelenin birliğin en anlamlı bir şekilde ortaya konduğu, egemen sınıflara işçilerin gücünün gösteridiği bir gündür. 1917'nin 1 Mayıs'ından sonra ise, sosyalist ülkeler emekçileri bakımından kapitalist ülkelerde yaşayan emekçilerin devrimci mücadelesi ile, ulusal kurtuluş eylemleri ile birlik ve dayanışma günü niteliği kazanmıştır.

1 Mayıs herşeyden önce işçi bayramıdır. Fakat yalnız işçi bayramı değildir. Tüm emekçilerin işçi sınıfı hareketi ile olan çıkar birliklerinin gittikçe arttığı günümüzde, gericiliğe, tekellere, emperyalizme karşı tüm çalışan halkın bayramıdır.

1 MAYIS 1886

Bilindiği gibi, 1 Mayıs işçi sınıfı tarihi içinde 1886'da Amerika'da işçilerin iş gününün 8 saat olması için genel greve giriştikleri gündür. 1 Mayıs, kadın ve çocuk gelmeden işçileri günde 14-16 saat, en kötü şartlarda çalıştıran, üstelik ücretleri düşürmek için işbirliği yapan Amerikan burjuvazisine karşı, daha önceki girişimleri boşa çıkan işçi sınıfının 5.000 işyerinde, kendi haklarını kabul ettirmek için genel direnişe geçtiği tarihtir.

Bu genel grev, burjuvazinin baskı ve provokasyonlarıyla karşılaşmıştır. 4 Mayıs'a kadar süren olaylarda polisin ateş açmasıyla çok sayıda işçi ölmüş ve yaralanmıştır. Olaylar üzerine burjuvazi büyük bir «komünist ve anarşist avı» na başlamış, yeni baskılar için fırsat aramıştır. Bu baskı ve terör kampanyasının sonunda 8 işçi lideri tutuklanmış ve bunlardan dördü 11 Kasım 1887'de idam edilmiş, biri intihar etmek durumunda bırakılmış, üçü ise ağır hapis cezalarına mahkûm edilmiştir.

Amerikan işçi sınıfının ve işçi liderlerinin uğradıkları bu zulüm bütün dünyada işçiler arasında geniş tepkiler uyandırmış, 8 işçi liderinin mahkemesi sonunda verilen karar nefretle karşılanmıştır. Bu tepkilerin ve 8 saatlik işgünü mücadelesinin bütün dünya işçileri için taşıdığı öneminin sonucu olarak, o sıralar uluslararası devrimci bir örgüt olan II. Enternasyonal tarafından 1889 yılında 1 Mayıs gününün bundan böyle bütün dünyada 8 saatlik işgünü için gösteri günü olması kararlaştırılmıştır.

1 Mayıs 1890 yılından itibaren çok sayıda ülkede genel grevlerle, toplantılarla kutlanan bir işçi bayramı, emek bayramı niteliğini kazanmaya başlamıştır.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS

1906'dan itibaren 1 Mayıs işçi sınıfımız tarafından da kutlanmaya başlanmıştır. 1921 yılından sonra ise devrimci anlamına uygun, bilinçli kutlama gösterileri, toplantıları yapılmıştır.

1921 yılı 1 Mayıs'ı Ankara'da, Adapazarı'nda, İzmir'de, emperyalist işgal altındaki İstanbul'da ve diğer bazı büyük şehirlerde büyük kitle gösterileriyle kutlanmıştır. 1922'de de, 1 Mayıs daha geniş kalabalıkların katılmasıyla daha büyük bir bilinçle kutlanan gerçek bir uluslararası dayanışma günü olmuştur.

Daha 1923 yılından başlayarak egemen sınıflar 1 Mayıs gösterilerini engellemek için ellerinden gelen çabayı göstermeye başladılar. 1924'de bu engelleme işçi liderlerinin, sosyalistlerin tutuklanması, gazete ve dergi yönetim yerlerinin basılması biçimini aldı. 1925'te Doğu Anadolu'daki hareketleri bastırmak bahanesiyle girişilen terör, işçi sendikalarının ve siyasi örgütlerinin kapatılması ve bütün işçi eylemlerinin yasaklanması sonucunu da getirdi. Böylece Kurtuluş Savaşından kısa bir süre sonra burjuvazi işçi sınıfına ve sosyalizme karşı gerçek tutumunu ortaya koymuş oldu. Bundan sonra uzun yıllar, 1 Mayıs'tan önce çok sayıda işçi liderlerinin, sosyalistin göz altına alınıp 1 Mayıs'tan hemen sonra bırakılması bir gelenek halini aldı.

Egemen sınıflar Türkiye'de yalnız işçi sınıfının uluslararası dayanışma gününün kutlanmasını engellemeye çabalamadılar. İşçi bayramının gerçek anlamını gölgelemek, bu anlamdan saptırmak için de ellerinden geleni yaptılar. Önce 1 Mayıs'ı «Bahar Bayramı» ilan ettiler. Böylece, istediler ki işçi sınıfımız 1 Mayıs 1886'yı öteki tüm ülkeler işçilerini, mücadele birliğini, dayanışmayı unutsun, kırlara, gezme yerlerine dağılsın. Sonra 24 Temmuz'u «İşçi Bayramı» ilân ettiler. İstediler ki kendisinin ve 1 Mayıs 1886'dan bile çok önceden beri dünya işçi sınıfının mücadelesiyle söke söke alınan; mecbur kalınarak, korkarak verilen; sınırlanan, lokavt hakkıyla etkisizleştirilen, 1961 Anayasası'nın gerisinde hükümler taşıyan grev ve toplu sözleşme hakkı kanununun kabulü büyük bayram sayılsın.

Ama bütün engelleme ve saptırmalara, burjuvazinin kendisine olduğu kadar satılmış sendikacılara rağmen işçi sınıfımız 1 Mayıs'ı kutladı, kutluyor. Burjuvazi binbir tertip içinde olsa da 1 Mayıs gereği gibi kutlandı, kutlanacak. Daima daha büyük, daha güçlü, daha bilinçli kitlelerle. Bağımsızlığa, demokrasiye, sosyalizme her geçen yıl biraz daha yaklaşacak.

SINIF MÜCADELESİNDE 4 YIL

Partimiz, daha kuruluşunun ilk günlerinden başlayarak tesfiyeci eğilimlerle karşılaşmış, onların tezlerini çürütmüş ve girişimlerini başarısız bırakmıştır. Hayat, Partimizi doğrulamıştır. «Hareketi 'tasfiye' ye yönelik görüş ve tezlerle ortaya çıkanlar, hareketi tasfiye edemediler ama, her büyük dönemeçte akar suyun kıyıya yığdığı kumlar misali, kendilerini hareketten tasfiye ettiler, etmekteler» (N. Sargın)

Partimizin bilimsel sosyalist niteliğini gözardı etmeye çalışan ve temel hareket noktaları «141 - 142 varken, Türkiyede işçi sınıfının gerçek sosyalist partisi kurulamaz» tezi olan kimi çevreler ise, Partimizin bugün eriştiği gelişme düzeyi karşısında bu tezlerini artık geveliyemiyorlar bile. Bu tez de, şaşmaz ölçüt olan hayat karşısında yenik düştü, düşmeye de mahkumdu, çünkü böyle bir tezin varacağı nokta, «burjuvazinin koymadığı sansürü kendi kendine koymak» ve «işçi sınıfının yasal partisinin olanaksızlığı konusunda burjuvaziye ve iktidarına sosyalizm adına fetva vermek» olacaktır (B. Boran, 1976).

4 yıl boyunca Türkiye'nin politik hayatında Partimizin tuttuğu yer hemen her olayda ağırlıklı olarak kendini duyurmuştur. Genel sekreterimizin dediği gibi, bütün hesaplar ve değerlendirmeler Türkiye İşçi Partisinin varlığı gözönüne alınarak yapılmış, herkes yerini Türkiye İşçi Partisine göre tayin etmiştir. Partimizin 'NATO'ya Hayır!' kampanyası sırasında, 'Acaba NATO'ya mı hayır desem, yoksa TİP' e mi?' ikilemi içine düşenleri, seçimlerde 'oyumuzu falanca partiye verelim, bu seçimde TİP'i cezalandıralım' diyenleri gördük.

Oysa, 4 yıl boyunca olaylar açık ve belirgin bir biçimde ispatladı ki, her kim Türkiye İşçi Partisine düşman ise, işçi ve emekçi sınıfların da düşmanıdır. Örneğin Partili arkadaşlarımızı DİSK'ten tasfiye etmeye çalışanlar, acaba kime hizmet ediyorlardı? Olgular Partimizin çıkarları ile işçi ve emekçi sınıfların çıkarlarının bir ve aynı olduğunu, Partimize düşmanca saldırıların, sonuçta emekçi yığınlara zarar verdiğini ispatlamaktadır.

Partimizle diğer 'sosyalist' gruplar ve grupçuklar arasındaki temel ayrım noktalarından biri de, olaylara konulan teşhis ve gelişmeler konusundaki öngörüşlülüktür. Partimizin çok önce teşhisini koyduğu olayları onlar ancak bugün kavrayabiliyorlar. Partimizin çok önceleri söylediklerini onlar ancak bugün yaşıyorlar. Bu, politik körlükle politik öngörüşlülüğün, bilimsel olmayan politikayla bilimsel politikanın, 'sosyalist' akımlarla Partimizin arasındaki belirgin bir ayrım çizgisidir.

CHP'ye devrimcilik adına kayıtsız şartsız teslim olanlar, 'tek yol oy' afişini asan 'tek yol devrimciler', maocular, ilerlemeciler, 'particikler', hepsi 'devrimci tahliller' ve 'devrimci taktikler' sonucu, işçi ve emekçi sınıfların kurtuluş mücadelesini burjuvazinin kuyruğuna taktılar. O gün CHP'ye 'devrimci alkış' çekenler, bugün 'devrimci yuha' çekiyorlar. Onların hepsinin ortak bir yanları vardır; küçük burjuva devrimciliği. İşçi sınıfı partisine, emekçi halka, devrime düşmanlıkları buradan kaynaklanmaktadır. Bir uçtan bir uca savrulmaları, bir gün kahraman, bir gün korkak olmaları buradan kaynaklanmaktadır.

Bilimsel sosyalist partiyi engelleyemediği zaman, burjuvazinin taktiği sosyalizmin sahtelerini piyasaya sürmek olmuştur. 5 parti hikâyesi buradan çıkıyor. Programında 'emperyalizmin en yüksek aşaması kapitalizm' yazan Birlik Partisini bile, solun bölünmüşlüğüne örnek diye gösterdiler.

Küçük - burjuva devrimcileri bir zamanlar Türkiye'de işçi sınıfının olmadığını iddia ediyorlardı. İşçi sınıfı hareketleri onlara işçi sınıfının varlığını tanıttı. Sonra, işçi sınıfının devrimin öncü gücü olmadığını savundular, 'bir albayı yüz işçiye değişmem' diyenler oldu. İşçi sınıfı hareketleri, özellikle 15 - 16 Haziran olayları ve daha sonraki olaylar, 1 Mayıs'lar onlara proletaryanın toplumdaki «bileği en güçlü» sınıf olduğunu ispat etti.

Şimdi tartışılan konu 'işçi sınıfının partisi'dir. İşçi sınıfı onu da ispat edecek.

«Türkiye İşçi Partisi kurulduğunda küçük, ama sağlıklı ve sağlam bir tohum gibiydi, işçi sınıfımızın bereketli topraklarına atılan her sağlıklı ve sağlam tohum gibi Türkiye İşçi Partisi de kısa sürede filiz verdi, hızla boy atıp yükseldi. Henüz körpe ama gürbüz dallarında aydınlık yarınların çiçekleri şimdiden tomurcuklanmıştır. Bu çiçeklerden zafer çelenkleri öreceğimiz günler hiç de uzak değildir.» (B. Boran, 1977)

YILMAZ'I ANDIK

Yılmaz'ın mezarının bulunduğu Sivas Ortaseki'ye giden ve aralarında Yılmaz'ın ağabeyinin de bulunduğu bir Parti heyeti arkadaşımızın mezarını yaptırdı. Partilileri çok sıcak ağırlayan köylüler, mezar yapımında yardımcı oldular ve mezarı başında bir anma toplantısı düzenlendi. Aynı akşam Yılmaz'ın üyesi olduğu Şişli İlçe Örgütünün 17 Nisan günü yaptığı toplantıda, Partili arkadaşları; Yılmaz Derebaşı'nın anısını yaşatmanın, faşizme karşı her alanda etkin bir kavga vermek, empeıyalizmi ülkemizden söküp atmak için mücadeleyi sürdürmek, sosyalizm savaşında, işçi sınıfına öncülük etmek demek olduğunu dile getirdiler. Hep birlikte devrimci işçi sınıfı marş ve türküleri söyleyerek toplantı sona erdi.

